

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 20. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137201374080/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

Et af mine sørgeligste Barndoms minder knytter sig til en saadan 18de Juli. Jeg havde taget mine Sparepenge (4 Mark) ud af min Sparebøsse og hos Boghandler Holmblad i Nakskov købt et ganske dejligt Billede, forestillende et grønt sjællandsk Landskab med marineblaa Himmel og rødgrødfarvet Solnedgang.

Dette overrakte jeg stolt Mor paa Sengen, forinden jeg gik i Skole.

Men Far skældte mig ud og sagde, at jeg værsgod skulde tage Billedet med igen og faa Pengene tilbage.

Og jeg gjorde det selvfølgelig.

Men det var den tungeste Gang, jeg nogensinde har gaaet. . . .

Paa Fødselsdagen kom Folk fra alle Gaardene rundt omkring, og der blev spist og drukket og spillet Kort til langt ud paa Natten. Men vi Børn blev puttet i Seng Kl. 10, hvilket naturligvis var en uhyre Uretfærdighed. For saa begyndte jo egentlig Sjøvet. Jeg tror nok, at det var, fordi Mor ikke vilde ha', at vi skulde se de Herrer, som vi ellers havde Respekt for, blive altfor glade.

Paa en saadan Festdag vandt jeg for evigen en tyk Proprietærs Kærlighed. Man sad og spillede Whist paa Kontoret og blev kaldt ind til Aftensbordet. Medens de Voksne saa spiste, listede jeg mig ind i Spillestuen (der var givet Kort, men der var en varm Ret, der ikke kunde vente), og medens man altsaa spiste, pillede jeg alle Herrebladene ud og lagde dem i omtalte Proprietærs Bunke, saaledes at han gjorde sin Modstander dundrende Storeslem. Jeg hører endnu det Brøl, han udstødte, da han tog sine Kort op. Vi Børn holdt saa meget af ham, fordi han var saadan en fornøjelig og gemytlig Mand, derfor undte jeg ham denne Triumf.

Maaske lever han endnu. Han hed Fritz Kjær og var Ejer af Gaarden Steensø ved Nakskov.

* * *

Da jeg begyndte at „digte“, var Mor den eneste, der tog mig alvorlig. Jeg læste altid mine Vers højt for hende, og hun sagde, de var storartede, jeg skulde ikke bryde mig om,